

[Fogh Rasmussen]

overensstemmelse med EF-retten på dette område, sådan som EF-Domstolen har fortolket denne i de to afgørelser truffet den 28. januar 1992 vedrørende de belgiske regler?

Den ene formulering siger, at lovforslaget ikke kan anses for at være i modstrid med EF-retten, og den anden formulering siger, at forslaget er i overensstemmelse med EF-retten. Hvad er efter ministerens opfattelse forskellen på de to formuleringer?

Skatteministeren (Stavad):

Måtte jeg anmode hr. Fogh Rasmussen om at foretage sin egen vurdering på baggrund af det materiale, jeg stiller til rådighed for Folketingets Skatteudvalg?

Jeg nåede frem til den samme konklusion, som min forgænger efter min opfattelse også var nået frem til, al den stund der lå færdigudarbejdede lovforslag i ministeriet; og på baggrund af alle de ekspertudtalelser, jeg har lyttet til, er det vores bedste overbevisning, at det er i overensstemmelse med EF-retten.

Høringer foregår jo ude i diverse organisationer m.v., men eftersom hr. Fogh Rasmussen får mulighed for selv at foretage en vurdering, synes jeg, at han skal afvente dem.

Hr. Fogh Rasmussen anmoder om en vurdering af to formuleringer. Jeg ved ikke, om det er en juridisk vurdering, for en sådan kan jeg jo ikke give, i og med at jeg ikke er jurist, hvad hr. Fogh Rasmussen jo heller ikke er. Men hvis en ting ikke er i modstrid med noget, må den vel være i overensstemmelse med det. Jeg har sådan set meget svært ved at se, at der skulle være nogen konflikt mellem de to formuleringer, som hr. Fogh Rasmussen læste op.

Fogh Rasmussen (V):

Det forhold, at skatteministeren ikke er jurist, fritager ikke skatteministeren for ansvaret for den lovgivning, han lægger navn til.

Jeg har forstået skatteministerens svar således, at under forberedelsen af en lovgivning vil der indkomme mange forskellige typer vurderinger – også EF-retlige vurderinger – spændende fra, at der overhovedet ingen problemer er, og til, at der muligvis kan anføres nogle problemer. Som skatteministeren ganske rigtigt også har været inde på tidligere, kan man ikke på forhånd sige, at noget er utvivlsomt, når man drages ind i en juridisk tvist. Det er jeg fuldstændig enig med skatteministeren i.

Så vil jeg gerne spørge skatteministeren, om ikke han ser en meget klar parallel mellem denne sag og behandlingen af ambisagen i sin tid. Under forberedelsen af sagerne kan der selvfølgelig være forskellige vurderinger, spændende fra at der ingen problemer er, og til at man ikke på forhånd kan sige, at noget er utvivlsomt. Og er skatteministeren ikke enig i, at på et eller andet tidspunkt må enhver minister, enhver regering skære igennem og drage en konklusion, som udtrykkes i lovforslagets bemærkninger, akkurat som skatteministeren har gjort i sit lovforslag?

Skatteministeren (Stavad):

Jeg er meget glad for den pædagogiske fremstilling, som hr. Fogh Rasmussen gav af den situation, man sidder i, når der foreligger forskellige vurderinger.

Man sidder som minister – som hr. Fogh Rasmussen har gjort i mange situationer, og som jeg gør i dag i mange situationer – og skal træffe en konklusion på baggrund af en række forskellige vurderinger og råd, som endog kan være modstridende indimellem. Men konklusionen skal træffes, og den eneste, der kan træffe den, er ministeren, og det gør ministeren med ansvar over for Folketinget efter ministeransvarlighedsloven.

Så langt er der derfor en parallel mellem det lovforslag, som jeg har fremsat, og ambiforslaget, som hr. Fogh Rasmussen fremsatte helt tilbage i 1987. Men forskellen, dér, hvor parallellen hører op, er, at de forskellige vurderinger, der har ført mig frem til min konklusion, vil jeg stille til rådighed for Folketingets Skatteudvalg i en form, så man selv har mulighed for at foretage vurderinger og beslutte, om man er enig i den konklusion, jeg har draget. Det er den afgørende forskel.

Og hvis hr. Fogh Rasmussen ser den beretning, der er afgivet af Udvalget for Forretningsordenen, er der – så vidt jeg kan se – ingen, der har kritiseret hr. Fogh Rasmussen for at drage en konklusion. Man har kritiseret hr. Fogh Rasmussen for ikke at stille materiale til rådighed eller give oplysninger om, hvilke vurderinger der er givet, og hvilke betænkeligheder der har været udtrykt, som har ligget til grund for en konklusion, som man så kunne være enig eller uenig i. Det er her, forskellen opstår.